

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121205709
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2121205709.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt D. D., zastúpeného advokátom: JUDr. Tibor Sanák, Námestie SNP 2, Trnava, proti žalovaným: 1/ JUDr. Martina Mrázová, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu A. B. C., D. D. XX, sídlo správkyne konkurznej podstaty úpadcu Šoltésovej 20, Bratislava, IČO: 42 171 300, 2/ KWK contra s.r.o., Cabajská 817/2, Jarok, IČO: 50 852 051, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16. marca 2023 č. k. 21C/80/2021-189, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej 1/ sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.
- III. Žalovaná 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom (I.) zamietol žalobu (o určenie, že je vlastníkom nehnuteľnosti: pozemok parcela reg. C parc. č. 196/5, o výmere 331 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela reg. C parc. č. 1961/6, o výmere 296 m², záhrada, rodinný dom súp. E. XX, postavený na pozemku parc. č. 1961/5, v podiele 1/1, zapísaných na LV č. XXX, katastrálne územie D. D.); druhým výrokom (II.) nepriznal náhradu trov konania žalovanej 1/ a tretím výrokom (III.) rozhodol, že žalovaná 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 137 písm. c), § 153 ods. 2 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov); § 39, § 123 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov); § 1 ods. 3, § 2 ods. 1, 2, § 6, § 8 ods. 2, § 12, § 13 ods. 1 veta prvá 2, § 14 ods. 1 písm. a), § 19 ods. 1, 2, § 66a ZKV (zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov).

2. Vecne zdôvodnil preukázaním naliehavého právneho záujmu žalobcom na požadovanom určení, ktorý bol vlastníkom predmetných nehnuteľností, a ktorých vlastníčkou na základe kúpnej zmluvy, platnosť ktorej žalobca napáda, sa stala žalovaná 2/, aktuálne zapísaná ako vlastníka predmetných nehnuteľností v katastri nehnuteľností (rozhodnutie súdu mohlo by byť preto podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností).

3. Námitku žalovanej 1/ o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú, s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 5Ndob/9/2021 zo dňa 15.11.2021, v zmysle ktorého žalobca v okamihu začatia tohto civilného sporového konania vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti (predtým speňaženej v konkurznom konaní jej

predajom spornou zmluvou), nemal status úpadcu ako strany konkurzného konania, pretože predmetné nehnuteľnosti prestali byť súčasťou konkurznej podstaty (uvedený status mohol žalobcovi zostať len vo vzťahu k výťažku z predaja tejto nehnuteľnosti speňaženej v konkurze).

4. Z dôvodu, že žalobca sa domáha určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, vzhľadom na absolútnu neplatnosť kúpenej zmluvy podľa § 39 O. z., súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí ako predbežnú otázku skúmal platnosť kúpenej zmluvy. Dôvodom neplatnosti podľa tvrdenia žalobcu mala byť skutočnosť, že konkurz nemal byť vyhlásený na jeho osobu, neboli ani splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu, v dôsledku čoho správkyňa konkurznej podstaty nebola oprávnená predaj predmetné nehnuteľnosti, a tiež z dôvodu nízkej kúpnej ceny nehnuteľností.

5. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1K/257/04-210 zo dňa 7.8.2007 vyhlásil konkurz na majetok žalobcu ako dlžníka a za správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil JUDr. Petra Sopku. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie a Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Obo/182/2007 zo dňa 27.9.2007 napadnuté uznesenie potvrdil. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1K/257/2004 zo dňa 23.9.2019 bola do funkcie nového správcu konkurznej podstaty ustanovená žalovaná 1/. Proti tomuto uzneseniu žalobca podal odvolanie, v ktorom namietal i nesprávne označenie úpadcu. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Obo/15/2019 zo dňa 27.11.2019 napadnuté uznesenie potvrdil. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2ObdoV/6/2020 zo dňa 24.6.2020 dovolanie úpadcu odmietol. Predmetné nehnuteľnosti boli správcom konkurznej podstaty úpadcu zaradené do súpisu konkurznej podstaty a opatrením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1K/257/2004 zo dňa 11.5.2021 bol udelený súhlas, aby žalovaná 1/ odpredala predmetné nehnuteľnosti ako majetok úpadcu žalovanej 2/, za kúpnu cenu 20.213 eur. Žalovaná 1/ správkyňa konkurznej podstaty úpadcu, ako predávajúca a žalovaná 2/ ako kupujúca uzavreli kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam za vyššie uvedenú kúpnu cenu. S poukazom na uvedené žalobca podľa záveru súdu prvej inštancie nepreukázal, že žalovaná 1/ nebola oprávnená uzavrieť kúpnu zmluvu so žalovanou 2/ za vyššie uvedenú kúpnu cenu predmetných nehnuteľností.

6. Súd prvej inštancie poukázal i na právny názor vyslovený odvolacím súdom v uznesení o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (č. k. 10Co/14/2022–151 zo dňa 15.6.2022), v ktorom bolo uvedené, že ak žalobca v odvolaní namietal pochybenia a nezákonnosti v konkurznom konaní (že je vysoko pravdepodobné prepojenie medzi konateľom žalovanej 2/ a žalovanou 1/, tiež predaj spornej nehnuteľnosti pod cenu, čím mala žalovaná 1/ ako správkyňa konkurznej podstaty porušiť povinnosť postupu s odbornou starostlivosťou, teda predaj nehnuteľnosti za čo najvyššiu cenu, že žalobca nevedel o dražbe, preto sa na ňu nedostavil a chceli ho vyblokovať z dražby, a nezdvihli kúpnu cenu stavby na reálnu hodnotu nehnuteľnosti, pričom žiaden zo správcov mu údajne neodpovedal na žiadosť o vykúpenie majetku z konkurznej podstaty), odvolací súd konštatoval, že konkurzné konanie je autonómne v tom, že postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh, môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správcovi konkurznej podstaty ukladať povinnosti, ktorými by sa spravoval jeho postup v konkurze. Predmetné nehnuteľnosti pritom neboli predané na dražbu, ale v šiestom kole ponukového konania, kedy ponuka bola zverejnená v Obchodnom vestníku č. 75/2021 vydanom 21.4.2021. Neobstála preto námietka o zámernom vyblokovaní žalobcu a jeho príbuzných z predaja nehnuteľností. Navyiac konkurzný súd udelil súhlas, aby žalovaná 1/ odpredala majetok žalobcu ako úpadcu žalovanej 2/ za kúpnu cenu 20.213 eur. V civilnom sporovom konaní nebol súd oprávnený skúmať ako predbežnú otázku zákonnosť vyhlásenia konkurzu, či splnenie podmienok pre jeho vyhlásenie, ani postup konkurzného súdu a jeho rozhodnutie. Žalobca bol oprávnený využiť riadne a mimoriadne oprávnené prostriedky v konkurznom konaní, prípadne podať žalobu o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty (ak tak neurobil, prípadne tak urobil neúspešne, nemôže námietky z konkurzného konania opätovne posudzovať súd v civilnom spore).

7. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že pokiaľ žalobca nie je spokojný s posúdením jeho odvolaní a písomných podaní konkurzným súdom, nemôže sa na základe rovnakých námietok domáhať v tomto civilnom sporovom konaní ich opätovného preskúmania (ani ako predbežných otázok pri určovacej žalobe). Predmetom súdneho sporu a prieskumu súdu v prejednávanej veci nemohli byť hmotnoprávne práva a povinnosti podľa zákona ZKV.

8. K žalobcom namietanej nízkej kúpnej cene súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná 1/ nebola povinná dojednať kúpnu cenu podľa cenovej regulácie (§ 589 O. z.), ale vychádzala zo znaleckého posudku, pričom znižovanie kúpnej ceny po jednotlivých neúspešných kolách vychádzalo zo schváleného plánu speňaženia, podľa ktorého majetok bolo možné predat' v prvom kole za cenu určenú správcom konkurznej podstaty, v druhom kole bolo možné majetok predat' za 70 % ocenenia, v treťom kole za 50 % ocenenia, v štvrtom kole za najvyššiu ponúknutú cenu. Predmetné nehnuteľnosti sa predali až v šiestom kole, v ktorom predložili svoje ponuky dvaja záujemcovia, a vyššiu kúpnu cenu ponúkla žalovaná 2/. Kúpna cena preto nebola dojednaná v rozpore so zákonom. Ak bol žalobca názoru, že predmetné nehnuteľnosti nemali byť zapísané do súpisu konkurznej podstaty a patria inej osobe ako úpadcovi, bol oprávnený podať žalobu o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty. Ak tak neurobil alebo urobil neúspešne, predpokladá sa, že vec bola do súpisu zahrnutá oprávnene (§ 19 ZKV). Zákon pritom nezakazuje zahrnúť do konkurznej podstaty aj nehnuteľnosť, v ktorej úpadca býva. Živnostník ako fyzická osoba ručí za svoje záväzky neobmedzene celým svojim majetkom. Záväzky po ukončení podnikania nezanikajú. Úmysel žalovanej 2/, na ktorý predmetné nehnuteľnosti kúpila, bol pre daný spor irelevantný (zákon neukladá kupujúcemu povinnosť nakupovať nehnuteľnosť výlučne za účelom bývania). Skutočnosť, že žalovaná 2/ ponúkla predmetné nehnuteľnosti žalobcovi za vyššiu kúpnu cenu, v porovnaní s cenou za akú ju nadobudla, je rovnako bez právneho významu vo vzťahu k namietanej neplatnosti kúpnej zmluvy.

9. Napokon súd prvej inštancie uviedol, že tvrdenia žalobcu sa týkali rozhodovania a postupu konkurzného súdu a správcu v konkurznom konaní, o ktorom súd v civilnom sporovom konaní nebol oprávnený rozhodovať, pričom žalobca neuviedol žiadne iné skutkové tvrdenie, na základe ktorých by bolo možné kúpnu zmluvu posúdiť ako absolútne neplatnú podľa § 39 O. z., prípadne podľa iných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa neplatnosti právnych úkonov. Žalobu pre neunesenie skutkových tvrdení a dôkazného bremena súd prvej inštancie zamietol ako nedôvodnú. Nevykonanie dokazovania oboznámením so spismi Okresného súdu Trnava sp. zn. 16C/90/2008 a sp. zn. 15C/46/2016 súd prvej inštancie odôvodnil nadbytočnosťou a nehospodárnosťou (pretože mali byť nimi preukazované skutočnosti, ktoré neboli v konaní sporené a pre rozhodnutie vo veci podstatné). Obdobne výsluch C. F. súd prvej inštancie nevykonával, z dôvodu, že vykonanie tohto dôkazu by vyžadovalo odročenie pojednávania a tento prostriedok procesného úkonu nebol uplatnený včas, no súčasne týmto dôkazom mali byť preukazované skutočnosti, ktoré neboli podstatné pre rozhodnutie veci. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 ods. 1, 2 a čl. 17 CSP, keď žalovanej 1/, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, súd náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si náhradu trov konania výslovne neuplatňovala. Žalovanej 2/, ktorá bola v spore taktiež v plnom rozsahu úspešná, bol priznaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe v plnom rozsahu a priznaním náhrady trov konania. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Žalobca namietal nezaobranie sa súdom prvej inštancie všetkými zmätkami a pochybeniami v súvislosti s konkurzným konaním, prebiehajúcim na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 1K/257/2004, ako i pochybeniami v záver uvedeného konkurzného konania a po jeho skončení. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu nezodpovedal základnú otázku, či A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. D. XX, fyzická osoba (nepodnikateľ) je totožná s osobou A. B. C. – MIBAFRUKT, Čulenova 12, Trnava, IČO: 141 00 649, podnikateľ, na ktorého bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu 31.12.2004 na Krajský súd v Bratislave a či celé konkurzné konanie vedené proti A. B. C., nepodnikateľovi je zmätočné, pretože odporuje § 1 ods. 3 ZKV. Súd sa nezaoberal ani otázkou, že majetok fyzickej osoby nepodnikateľa sa ocitol v zozname majetku podnikateľa a tento bol predaný. V uznesení Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1K/257/04 zo dňa 8.2.2006 je dlžník úpadca jediný krát správne označený ako A. B. C. – MIBAFRUKT, pričom vo všetkých ostatných rozhodnutiach sa objavujú ohľadne presného označenia úpadcu menšie či väčšie chyby. Na základe uznesenia o zmene správcu konkurznej podstaty zo dňa 23.9.2019 č. k. 1K/257/2004 je úpadca označený ako podnikateľ. Podľa § 8 Obchodného zákonníka sa obchodným menom rozumie názov, pod ktorým podnikateľ vykonáva právne úkony pri svojej podnikateľskej činnosti, keď namiesto adresy úpadcu D. D. XX mala byť uvedená adresa úpadcu Čulenova 12, Trnava. Žalobca ako nepodnikateľa vlastnil rodinný dom s manželkou, ktorý mu bol neoprávnené predaný ako podnikateľovi a úpadcovi. Súd prvej inštancie tiež prehliadol, že v Opatrení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.5.2021 č. k. 1K/257/2004, ktorým bol súdom udelený súhlas s odpredajom nehnuteľnosti za 20.213 eur, bol ako úpadca nesprávne označený fyzická osoba A. B. C.,

nie skutočný úpadca podnikateľ A. B. C. – MIBAFRUKT. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ bola za správcu konkurznej podstaty podnikateľa ustanovená žalovaná 1/, nemohol súd vydať súhlas v konkurznej veci úpadcu – fyzickej osobe nepodnikateľa k predaju majetku nesprávne označeného úpadcu. V kúpnej zmluve sa správkyňa označila za správcu konkurznej podstaty úpadcu A. B. C., G. C., D. D. XX, teda nesprávne.

11. Právny problém označenia žalobcu v zmluve nepatrí do skúmania podmienok pre vyhlásenie konkurzu, či rozhodnutí konkurzného súdu v konkurznom konaní. Ide o zmätočné označenie úpadcu, zavinené subjektom vyhotovujúcim kúpnu zmluvu s následkom jej absolútnej neplatnosti. Súd prvej inštancie sa nezaoberal ani otázkou, či boli splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu v zmysle § 1 ods. 2 ZKV, ktoré splnené neboli, pretože nárok navrhovateľa (Slovenská republika – Daňové riaditeľstvo SR, Banská Bystrica, Daňový úrad Trnava), ktorý sa odvoláva na výkaz daňových nedoplatkov bol s použitím § 85 ods. 4 Daňového poriadku prekludovaný. Na preklúziu bol povinný súd prihliadať z úradnej povinnosti.

12. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu v odvolaní, nevyhodnotil správne skutočnosť, či správkyňa konkurznej podstaty porušila ust. § 8 ods. 2 ZKV, podľa ktorého je správca povinný pri výkone exekúcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovednosťou za vzniknutú škodu porušením povinností. Kúpna cena 20.213 eur predstavuje zlomok trhovej ceny nehnuteľnosti (pohybujúcej sa v intervale od 120.000 eur do 150.000 eur). Ide o špekulatívny predaj nehnuteľnosti, ktorý sa prieči dobrým mravom podľa § 39 O. z. Návrh na vyhlásenie konkurzu bol vadný, pretože nebola správne uvedená adresa podnikateľského subjektu (Čulenova 12, Trnava), ako ani nebolo uvedené IČO. Ďalší návrh od rovnakého navrhovateľa proti úpadcovi bol podaný na Krajský súd v Bratislave 20.1.2006, s rovnakou vadou. Uznesením zo dňa 8.2.2006 č. k. 1K/257/04 krajský súd konanie proti dlžníkovi A. B. C. – MIBAFRUKT, Čulenova 12, Trnava, zastavil (Najvyšší súd SR rozhodnutím sp. zn. 4Obo/89/2006 zo dňa 27.4.2006 uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie). Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1K/257/2004-210 zo dňa 13.2.2007 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka – nepodnikateľský subjekt A. B. C., nar. XX.X.XXXX, D. D. XX a za správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil JUDr. Petra Sopku. Na základe odvolania úpadcu Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 27.9.2007 č. k. 2Obo/182/2007 uznesenie Krajského súdu v Bratislave potvrdil. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.11.2012 sp. zn. 16C/90/2008 bolo rozhodnuté o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) A. B. C. a jeho manželky H. C., a to prikázaním všetkých nehnuteľností do výlučného vlastníctva A. B. C., čím podľa názoru žalobcu bolo hrubo zasiahnuté do vlastníckych práv jeho manželky. Krajský súd v Trnave rozsudkom zo dňa 26.3.2014 č. k. 11Co/55/2013-204 však potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava. B. I. J. podal na žalobcu trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu marenia konkurzného a vyrovnávacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 4.9.2018 sp. zn. 15T/46/2016 súd uznal žalobcu za vinného z prečinu marenia konkurzného a vyrovnávacieho konania a uložil mu trest v trvaní 10 mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol.

13. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1K/257/2004 zo dňa 23.9.2019, ktorým mali byť rešpektované dlhodobé námietky žalobcu ohľadom presného vymedzenia úpadcu ako podnikateľský subjekt A. B. C. – MIBAFRUKT, D. D. XX, IČO: 14 100 649, a za správcu ustanovil žalovanú 1/. Správna adresa mala byť Čulenová 12, čo je už ale iný úpadca. Správkyňa konkurznej podstaty nemohla preto predať majetok žalobcu. Na uvedenú skutočnosť bola upozornená listom zo dňa 30.11.2020. Voči fyzickej osobe nemohol byť vyhlásený konkurz na nepodnikateľa. Správkyňu konkurznej podstaty listom z 30.11.2020 upozornil, že v dobe prevodu neboli splnené podmienky ani na vyhlásenie konkurzu proti úpadcovi – podnikateľovi, pretože nárok bol prekludovaný. Správkyňa konkurznej podstaty však nezákonne rozbehla ponukové konanie, výsledok ktorého bol spísaný v zápisnici z otvárania obálok 6. kola verejného ponukového konania dňa 7.5.2021. Správkyňa konkurznej podstaty bola ustanovená za správcu podnikateľovi, nie fyzickej osobe nepodnikateľovi.

14. Žalobca namietal v odvolaní záver súdu, že predmetom súdneho konania a prieskumu v prejedávanom spore nemôžu byť hmotnoprávne práva a povinnosti podľa ZKV. Pokiaľ je možné napadnúť z hľadiska určenia vlastníckeho práva nesprávny postup a nesprávne posúdenie katastra, ktorým sa založilo nesprávne vlastnícke právo k nehnuteľnosti, je možné napadnúť aj nesprávne vlastnícke právo, zapísané na základe zmätočného konkurzného konania a z neho vychádzajúcej kúpnej

zmluvy. Súd prvej inštancie neuviedol, o aké zákonné ustanovenie opiera svoj názor, že živnostník ako fyzická osoba ručí za svoje záväzky neobmedzene, celým svojím majetkom.

15. Žalobca po uplynutí odvolacej lehoty doplnil odvolanie s argumentom, že nerozširuje rozsah odvolania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.10.2023 sp. zn. 3Obo/84/2012, ktorý vychádzal z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 30/2011-38 zo dňa 29.9.2011. Podľa názoru ústavného súdu najvyšší súd neuviedol, z akého zákonného ustanovenia vyplýva, že platnosť dražby, ktorou sa speňažuje majetok úpadcu nemožno žalobným návrhom spochybňovať. Najvyšší súd uviedol, že jednoznačné právne ustanovenie pre vyslovenie tohto právneho názoru neexistuje, ale bolo by v rozpore so zásadou právnej istoty, aby o platnosti úkonu, ktorý bol schválený v konkurznom konaní konkurzným sudcom, mohlo byť rozhodované v inom civilnom konaní na základe žaloby podanej osobou, ktorá sa cíti byť povolenou dražbou dotknutá. V prípade kupujúceho v posudzovanej veci podľa názoru žalobcu ide o subjekt, ktorý sa priživuje na nešťastí radových občanov, čo umocňuje aj list od kupujúceho zo dňa 24.9.2021, v ktorom mu ponúkol spätný predaj nehnuteľností za 80.000 eur. Správkyňa konkurznej podstaty úpadcu bola ustanovená podnikateľskému subjektu, ktorý v čase konkurzu bol už zrušený. Žalobca napáda dôsledok konkurzného konania, vyplývajúci z jednotlivých pochybení. Výhrady žalobcu mali byť zohľadnené už v rámci konkurzného konania a pokiaľ neboli, bol nútený určovacou žalobou domáhať sa vlastníckeho práva. Žalobca poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR (sp. zn. IV. Obdo 2/2020). Správkyňa konkurznej podstaty úpadcu nikdy nemohla získať právo na predaj nehnuteľnosti a žalovaná 2/ sa nemohla stať vlastníkom týchto nehnuteľností.

16. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Žalobca v odvolaní opakuje tvrdenia, ktoré boli predmetom skutkového a právneho posúdenia súdom prvej inštancie. Ten konštatoval, že všetky tvrdenia žalobcu sa týkali rozhodovania a postupu konkurzného súdu, o ktorom súd prvej inštancie v prejednávanej veci nie je oprávnený rozhodovať. Žalobca pritom neuviedol iné skutkové tvrdenia, na základe ktorých by bolo možné kúpnu zmluvu vyhodnotiť ako absolútne neplatnú. Žaloba bola tak zamietnutá pre neunesenie skutkových tvrdení a dôkazného bremena. Súd prvej inštancie nemal právomoc ani kompetenciu aby odpovedal na žalobcom opakovanú otázku, a to či je žalobca v úpadku alebo nie je. Otázky, ktoré žalobca nastolil v danom spore, boli skutkovo a právne posúdené v mnohých jeho podaniach, adresovaných konkurznému súdu, a to až po inštitút dovolania. Žiaden procesný prostriedok obrany žalobcu v konkurznom spise, v ktorom tvrdil skutočnosti uvedené v odvolaní, nebol vyhodnotený konajúcimi súdmi ako dôvodný. Je nepochybné, že označený žalobca je úpadcom a voči nemu sa vedie konkurzné konanie na Okresnom súde v Bratislave pod sp. zn. 1K/257/2004.

17. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu ďalej argumentovala, že tvrdenie žalobcu o porušení povinností z jej strany podľa § 8 ods. 2 ZKR, nebolo zistené. Všetky procesné podania žalobcu, ako úpadcu, voči opatreniu konkurzného súdu, ktorým schválil predaj majetku v 6. kole za kúpnu cenu 20.213 eur, boli zamietnuté. Žalovaná 1/ tiež rozporovala tvrdenie o špekulatívnom predaji, ktorú skutočnosť žalobca nepreukázal. Žalovaná 1/ zdôraznila, že označený žalobca je úpadcom a vedie sa konanie o vyporiadanie nárokov veriteľov tohto žalobcu, konkurzným súdom pod sp. zn. 1K/257/2004.

18. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. V odvolaní žalobca len polemizuje s právoplatnými rozhodnutiami súdov v konkurznom konaní. Ako správne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pokiaľ žalobca nie je spokojný s vybavením jeho podaní, opravných a mimoriadnych opravných prostriedkov konkurzným súdom, nemôže sa na základe totožných námietok domáhať v civilnom sporovom konaní ich opätovného preskúmania, keďže o nich už bolo súdom právoplatne rozhodnuté.

19. Žalobca v odvolacej replike vyjadril nesúhlas s argumentáciou žalovanej 1/, že konanie správcu a konkurzného sudcu v rámci konkurzného konania je nedotknuteľné a nenapadnuteľné. Civilný sporový poriadok nebráni namietat' praktické závery konkurzu, kúpnu cenu za neprijateľných podmienok ako neplatnosť zmluvy. Žalobou podľa § 137 CSP je možné preskúmať všetko a súd posudzuje, či je na tom naliehavý právny záujem. Súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 138 CSP (t. j. že žaloba by bola zjavne nedôvodná). Súd tiež nekonštatoval, že by na podaní predmetnej žaloby nebol daný naliehavý právny záujem. Ak sa predáva dom v reálnej hodnote 150.000 eur za kúpnu cenu 20.213 eur, nemôže to byť v poriadku. Ide o vážne podozrenie na konkurznú mafiu. Žalovaná 1/ neuvádza o vyporiadanie

akých nárokov a ktorých veriteľov v konkurze ide. Mala vedomosť, že žiadne vzťahy veriteľov nebude vysporiadávať, vzhľadom na nízku kúpnu cenu. Žalobca v plnom rozsahu zotrval na svojom odvolaní. Žalovaní 1/, 2/ sa nezaobierajú jednotlivými porušeniami zákona a procesnými pochybeniami v priebehu konkurzného konania, majúcich za následok absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy.

20. Žalovaná 1/ v odvolacej duplike poukázala na svoje doterajšie vyjadrenia, stanoviská a prednesy.

21. Žalobca vo vyjadrení k odvolacej duplike žalovanej 1/ uviedol, že po oboznámení sa s prípadom mohla konať tak, aby sa seriózne doriešil celý konkurz a aby žalobca nebol v konečnom dôsledku poškodený. Žalovaná 1/ však zaujala formálne stanovisko. Nevyvrátila podozrenie, hoci mala možnosť reagovať na vymodelovaný prípad. Je sporné tvrdenie žalovanej 1/, že predmetné konanie o určenie vlastníckeho práva je bez právneho významu. Čistý zisk na danej transakcii činí približne 60.000 eur. Je otázkou prečo nový majiteľ neponúkol odkúpenie domu žalobcovi za 20.213 eur. Žalovaná 1/ mala sa vyjadriť k skutočnosti, či mohla predávať majetok fyzickej osoby, na ktorý nebol vedený konkurz, i k problematike, ktorá vzišla z oznámenia publikovanom v Obchodnom vestníku zo dňa 17.6.2019 č. 115/2019 o upustení od dražby, z dôvodu vznesenej námietky úpadcu voči ohodnoteniu predmetu dražby znaleckým posudkom č. 17/2019. Z uvedeného vyplývala povinnosť nechať spornú nehnuteľnosť ohodnotiť novým znaleckým posudkom a následne pokračovať v dražbe, čo neurobila.

22. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolacej duplike uviedla, že predmetné tvrdenia nezakladajú žiadnu povinnosť vo vzťahu k žalovanej 1/ v konaní. Zotrvala naďalej na svojom postoji v odvolacom konaní.

23. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k doplneniu odvolania žalobcu uviedla, že zotráva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach. V danom prípade speňaženia majetku, zaradeného do konkurznej podstaty, prevod majetku bol vykonaný v súlade so zákonom o konkurze a vyrovnaní, ktorým sa takéto konanie riadi. Majetok bol predaný verejným ponukovým konaním a nie dražbou. Žalobca podal aj trestné oznámenia, ktoré boli odmietnuté v celom rozsahu ako nedôvodné.

24. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

25. Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý na základe vyhodnotenia prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku strán konania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vecne správne rozhodol.

26. Odvolacia námietka žalobcu vytykajúca súdu prvej inštancie dôkladné nezaobranie sa pochybeniami v súvislosti s konkurzným konaním, prebiehajúcim na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1K/257/2004, nebola dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (odsek 71) správne konštatoval, že všetky tvrdenia žalobcu týkajúce sa rozhodovania a postupu konkurzného súdu, ako aj správcu konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní, súd v danom spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nebol oprávnený posudzovať (postup konkurzného súdu a správcu konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní upravuje osobitný právny predpis, ktorým je zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov). Súd prvej inštancie tiež správne uviedol, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno preukázania absolútnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy podľa § 39 O. z., ako ani podľa iných ustanovení Občianskeho zákonníka o neplatnosti právnych úkonov.

27. Pokiaľ žalobca poukazoval na pochybenia súdu v konkurznom konaní, ako i správcu konkurznej podstaty úpadcu, odkazom na údajné protiprávne konanie, súd prvej inštancie správne poukázal v odseku 65 napadnutého rozsudku, že na základe zhodných skutkových tvrdení strán konania mal preukázané, že žalobca v priebehu konkurzného konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1K/257/2004 doručil tomuto súdu viacero písomných podaní, ako aj odvolania voči vydaným rozhodnutiam, obsahujúcich námietky žalobcu, týkajúce sa nesprávneho označenia dlžníka

v konkurznom konaní a námietky o nesplnení podmienok pre vyhlásenie konkurzu, ustanovenia správcu, prihlásených pohľadávok a pod. a pokiaľ žalobca neuspel na jednotlivých súdnych inštanciách (prostredníctvom riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, prípadne v konaní pred ústavným súdom) je neprípustné v civilnom sporovom konaní domáhať sa opätovného preskúmania týchto námietok (ani ako predbežných otázok pre určovací žalobu). V prípade námietok týkajúcich sa protiprávneho konania vo vzťahu k hodnotám chránených trestným zákonom, bol daný dôvod na podanie trestného oznámenia.

28. Odvolacia argumentácia žalobcu namietajúca nedostatok totožnosti fyzickej osoby nepodnikateľa (A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. D. XX) a fyzickej osoby podnikateľa (A. B. C. – MIBAFRUKT, Čulenova 12, Trnava, IČO: 14 100 649) nemohla obstáť. Právna úprava procesného práva sa postupne vyvinula tak, že nerozlišuje medzi fyzickou osobou podnikateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom (keďže ide totožnú osobu). Zákonodarca zmenu právnej úpravy odôvodnil stratou opodstatnenia dovtedajšej duality režimu označovania fyzických osôb podnikateľov a fyzických osôb nepodnikateľov, pričom výsledkom zmeny právnej úpravy je unifikácia identifikačných znakov pre fyzické osoby bez ohľadu na to, či vystupujú ako podnikatelia alebo nie.

29. Vzhľadom na nepochybnú identitu žalobcu, nemohli obstáť odvolacie námietky týkajúce sa rozdielov v označení žalobcu v jednotlivých súdnych rozhodnutiach, ako i pri prevode majetku predmetnou kúpnu zmluvou. Neúplnosť či zrejma nesprávnosť v označení fyzickej osoby, ktorej totožnosť bola na základe identifikačných údajov nepochybná (v období pôvodného duálneho režimu procesného označovanie fyzickej osoby podnikateľa a nepodnikateľa), bola riešená prostredníctvom procesného inštitútu opravného uznesenia (§ 224 CSP ako už bol žalobca poučený dovolacím súdom v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/15/2019 zo dňa 27. novembra 2019) a nemala za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu.

30. Obdobne nebol dôvodný odvolací argument žalobcu rozlišujúci vlastnícke právo predmetných nehnuteľností fyzickej osoby nepodnikateľa a fyzickej osoby podnikateľa, vzhľadom na totožnosť fyzickej osoby t. j. vlastníkom nehnuteľností bola stále tá istá osoba, vo vzťahu ktorej došlo na základe predmetnej kúpnej zmluvy k zániku vlastníckeho práva. Predmetnou kúpnu zmluvou preto nedošlo k prevodu majetku iného subjektu vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí v ods. 69 sa uvedenou otázkou zaoberal a odvolací súd na tieto závery súdu prvej inštancie odkazuje. Nebolo preukázané ani zmätočné označenie úpadcu v predmetnej kúpnej zmluve, majúce za následok neurčitost' jeho označenia. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a jeho manželky bolo už vyriešené právoplatným súdnym rozhodnutím (prikázaním všetkých nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobcu; porov. ods. 30 napadnutého rozsudku).

31. Odvolacia námietka žalobcu o potrebe zaoberať sa otázkou či boli splnené podmienky vyhlásenia konkurzu v zmysle § 1 ods. 2 ZoKV, prekludovaným nárokom veriteľa, porušením povinností žalovanej 1/ podľa § 8 ods. 2 ZKV (správca je povinný pri výkone exekúcie postupovať s odbornou starostlivosťou), nebola opodstatnená a súdom prvej inštancie uvedené otázky neboli riešené z dôvodov uvedených v ods. 6, 26, 27 tohto rozhodnutia odvolacieho súdu.

32. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že ak bol žalobca toho názoru, že predmetné nehnuteľnosti nemali byť zapísané do súpisu konkurznej podstaty úpadcu a patrili inej osobe ako úpadcovi, bol oprávnený podať žalobu o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty a ak tak neurobil alebo urobil neúspešne, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene v zmysle § 19 ZKV (porov. ods. 68 napadnutého rozsudku).

33. Nedôvodná bola i odvolacia argumentácia žalobcu o porušení povinnosti správkyňou konkurznej podstaty úpadcu (§ 8 ods. 2 ZKV) postupovať s odbornou starostlivosťou a o zodpovednosti za škodu vzniknutú porušením povinnosti, v súvislosti s kúpnu cenou vo výške 20.213 eur, predstavujúcou len časť trhovej ceny nehnuteľnosti (ktorá sa pohybuje v intervale 120.000 eur až 150.000 eur), v dôsledku čoho malo dôjsť podľa tvrdenia žalobcu k špekulatívnemu predaju nehnuteľností, ktorý sa prieči dobrým mravom, a preto má byť kúpna zmluva neplatná podľa § 39 O. z.

34. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne poukázal na Opatrenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1K/257/2004-999 zo dňa 11.5.2021, na základe ktorého bola uzavretá aj predmetná

kúpna zmluva a ktorým krajský súd udelil súhlas, aby žalovaná 1/ odpredala majetok žalobcu ako úpadcu (predmetné nehnuteľnosti) žalovanej 2/, ako záujemcovi za kúpnu cenu 20.213,- eur (keďže v predošlých kolách verejného ponukového konania nebol prejavovaný záujem o kúpu týchto nehnuteľností, pričom v šiestom kole verejného ponukového konania predložili svoje ponuky dvaja záujemcovia, a vyššiu kúpnu cenu ponúkla žalovaná 2/).

35. V kontexte uvedeného súd prvej inštancie správne zdôraznil právny názor vyslovený už odvolacím súdom v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.06.2022 č. k. 10Co/14/2022-151 (porov. ods. 64 napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie), že konkurzné konanie, tak ako každé súdne konanie, je autonómne v tom, že postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh, môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konania. Do súdneho konania (s výnimkou súdu rozhodujúceho o opravenom prostriedku) nemôže zasahovať iný súd, ako ani ten istý súd v rámci iného konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správcovi konkurznej podstaty úpadcu ukladať povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. Predmetné nehnuteľnosti neboli predané na dražbe, ale v šiestom kole ponukového konania. Ponuka bola zverejnená v Obchodnom vestníku č. 75/2021, vydanom 21.4.2021. Neobstála teda námietka o zámernom vyblokování žalobcu a jeho príbuzných z ich predaja. Navyiac konkurzný súd, ako už bolo uvedené, udelil súhlas, aby žalovaná 1/ odpredala majetok žalobcu ako úpadcu žalovanej 2/ (úspešnému záujemcovi) za kúpnu cenu 20.213 eur.

36. Vo vzťahu k žalobcom opísanej genéze rozhodovacej činnosti týkajúcej sa konkurzného konania a následne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a jeho manželky (čl. II odvolania žalobcu), odvolací súd odkazuje na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu v ods. 26, 27 tohto rozhodnutia (ako i vyslovené závery Krajského súdu v Trnave v uznesení zo dňa 15.6.2022 č.k. 10Co/14/2022-151, keď v civilnom sporovom konaní podľa ustanovení Civilného sporového poriadku nebol súd oprávnený skúmať zákonnosť vyhlásenia konkurzu, ani splnenie podmienok pre vyhlásenie konkurzu, či postup konkurzného súdu, ani rozhodnutia konkurzného súdu vydané v konkurznom konaní, namiesto využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov žalobcom v konkurznom konaní, prípadne podaním žaloby o vylúčení veci zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu).

37. Uvedené závery sa vzťahujú aj na odvoláciu argumentáciu žalobcu v odvolaní v čl. III (predaj nehnuteľnosti správkyňou konkurznej podstaty úpadcu v rozpore s § 1 ods. 3 ZoKV, konkurz nie je možné vyhlásiť na nepodnikateľa, správkyňa rozbehla ponukové konanie, výsledok ktorého bol spísaný v zápisnici, z výsledku šiesteho kola verejného ponukového konania zo dňa 7.5.2021).

38. Žalobca nepreukázal tvrdenie v odvolaní, že nedošlo k platnému nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (na základe zmätočného konkurzného konania a z neho vychádzajúcej kúpnej zmluvy). V súvislosti s námietkou žalobcu o záväzkoch fyzickej osoby je potrebné opätovne poukázať na totožnosť fyzickej osoby podnikateľa a nepodnikateľa, keď duálne označenie totožnej fyzickej osoby nemá za následok existenciu dvoch dlžníkov (ide o rovnakú fyzickú osobu ako subjektu právneho vzťahu).

39. Vo vzťahu k doplneniu odvolania žalobcom, po uplynutí zákonom stanovenej odvolacej lehoty je potrebné uviesť, že zákonná koncentrácia konania sa uplatňuje aj v odvolacom konaní. Lehota na podanie odvolania neohraničuje len samotné podanie odvolania t.j. iniciovanie opravného konania, ale aj vymedzenie obsahu odvolacieho konania, teda určenie rozsahu v akom sa rozhodnutie napáda, ako i argumentácie tvrdenej vadnosti rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. Uplynutím lehoty na odvolanie možnosť odvolateľa dopĺňať odvoláciu argumentáciu zaniká (výnimku predstavujú tzv. novoty v odvolacom konaní podľa § 366 CSP). Opačný záver by bol v rozpore so zásadou zákonnej koncentrácie konania, ako i neúplného apelačného princípu odvolacieho konania.

40. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, ktorý znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novoty) je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok podľa § 366 CSP.

41. Z doplnenia odvolania žalobcu zo dňa 29.2.2024 nevyplývalo (a žalobca ani netvrdil), že prostriedky procesného útoku (obranu) uvedené v doplnení odvolania nemohol bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, v dôsledku čoho nebolo možné na nich prihladať. K poukazu žalobcu (v doplnení odvolania) na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/84/2012 zo dňa 24.10.2023 (ktoré malo vychádzať z rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 30/2011), je potrebné uviesť, že sa týkalo neplatnosti dražby, ktorou sa speňažuje majetok úpadcu, čo nebol prípad, ktorý by sa vzťahoval na daný spor a predmetné speňaženie majetku. Žalobca pritom citoval z tohto rozhodnutia, podľa ktorého bolo by v rozpore s princípom právnej istoty, aby o platnosti úkonu, ktorý bol schválený v konkurznom konaní konkurzným súdom, mohlo byť rozhodované v inom civilnom konaní na základe žaloby (porov. článok 2 základných princípov Civilného sporového poriadku).

42. Princíp predvídateľnosti rozhodovania a rozhodnutia znamená, že účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako. Iba takýto postup rešpektuje princíp právnej istoty (porov. Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 275/2018 z 25. júna 2019).

43. V posudzovanej veci súd prvej inštancie uviedol v napadnutom rozhodnutí rozhodujúci skutkový stav, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, pričom vyvodil vecne správne závery.

44. Strana konania má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/7/2009).

45. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, treba považovať taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/98/2017), čo nebol daný prípad.

46. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 50/04, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/61/2010).

47. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/106/2010, RUIS R Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani v. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

48. Iné právne významné odvolacie námietky žalobcom v odvolaní vznesené neboli. Všeobecný súd (prvoinštančný aj odvolací) nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (postačuje ak rozhodnutie dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzalo do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania). Preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

49. Odvolací súd podľa § 387 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania úspešných žalovaných 1/, 2/, ktorým podľa § 255 ods. 1 vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že žalovaná 1/ výslovne uviedla, že náhradu trov konania si neuplatňuje, súd prvej inštancie žalovanej 1/ voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. O náhrade trov konania

žalovanej 2/ súd správne rozhodol, že žalovaná 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

50. Z dôvodu, že žalovaní 1/, 2/ boli úspešní aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, vznikol dôvod na rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania úspešných žalovaných 1/, 2/ voči žalobcovi, v odvolacom konaní neúspešnému. Vzhľadom k tomu, že žalovaná 1/ si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (z obsahu spisu vznik trov odvolacieho konania žalovanej 1/ nevyplýval), odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej 1/ sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania. O náhrade trov odvolacieho konania žalovanej 2/ a žalobcu rozhodol odvolací súd tak, že žalovaná 2/ (ako úspešná strana v odvolacom konaní) má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

51. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.